GIRONA NOTICIES.COM + Periodisme

EL CRIST DEL FLUVIÀ.

Alt Empordà | 20/03/2009 | 12:40

El dia 29 de març a les 12 de migdia a l'església de Bàscara,és celebrarà la benedicció del retaule pel Bisbe de Girona.

Amb aquest acte, es donen per finalitzats els treballs d'instal·lació del retaule original de l'artista Josep Ministral, i tot el procés creatiu que ha durat quasi vuit anys.

Després de la instal·lació de l'estructura del retaule i els primers vidres a l'església de Bàscara (etapa en la que es començà a donar a conèixer el projecte a través dels mitjans) han passat uns quants mesos durant els quals s'ha dut a terme la definitiva col·locació dels vitralls, i, d'una forma especial, s'ha culminat el procés d'il·luminació (interior i exterior) del retaule.

Un "nou" retaule

Aquest acabat del llum, s'ha completat amb una nova pintura exterior, que ha fet que el retaule tingui una altra dimensió i que, aquells que van veure els primers passos, ara puguin veure a l'àbsis de l'església de Bàscara, un "nou" retaule.

La il·luminació, feta amb les darreres tecnologies en il·luminació, crea dos ambientacions, pensant en el moment dels actes litúrgics, o en la contemplació en general.

Josep Ministral:

*El retaule del Crist del Fluvià

Des de que ens coneixem, amb l'alcalde de Bàscara LLUÍS LLORET, hem parlat de tot, però sovint sobre el poble de Bàscara; m'agrada la inquietud que té per millorar-lo. Fa uns deu anys o més que em va ensenyar una fotografia de VAENTI FARGNOLI, on es veia el retaule de l'església, que, com tants d'altres s'havia cremat l'any 1936.

Em va impressionar el pensar que la història d'aquell retaule era en aquella imatge que estava veient i que, després de uns 300 anys presidint el presbiteri de l'església, un fet tant lamentable l'hagués fet desaparèixer físicament per sempre.

Amb en Lluís varem creure que s'havia de recuperar l'ànima d'aquell retaule, substituint la seva absència amb una reinterpretació d'ara i que ocupant el mateix lloc, unís el passat amb el present. Mossèn FLORENTÍ LUÍS va avalar la idea de recuperar-lo.

Després d'un temps de donar-hi voltes, vaig pensar que caldria superar alguns reptes però no deixaria de ser una feina engrescadora. Aquella fotografia tant entranyable del retaule amb blanc i negre, en va motivar a pensar que, entre els anys de la seva absència i el blanc i negre de la fotografia, calia més que mai que, es fes la llum i el color. Vaig valorar llavors l'ús del vitrall com a solució més idònia.

Un temps després en vam tornar a parlar i vaig proposar-li que el nou retaule fos de vidre i que la llum del vitrall animés el presbiteri donant-li esplendor tal com li correspon per les celebracions

que s'hi fan. Ens vam animar a tirar-ho endavant, per la qual cosa s'havia de fer un projecte.

M'han agradat sempre totes les disciplines de l'art, però en el fons he estat sempre un pintor apassionat pel color i la composició. Havia pintat el mural de l'absis de l'església parroquial de Llers, també tenia alguna escultura pública amb la intervenció cromàtica, però treballar amb vidres de diferents colors em va il·lusionar. Aquest encàrrec sobretot em va permetre per primera vegada poder fer una simbiosi entre l'arquitectura del temple, l'escultura, el vidre i el color, i així fusionar dos elements importants de les nostres esglésies: el retaule i el vitrall, unint així la tradició amb la contemporaneïtat.

Vaig creure oportú que, mantenint un cert barroquisme, estigués lligat pel seu simbolisme amb l'Eucaristía, la Paraula de Déu i a més d'alguns dels nostres referents culturals i paisagistics.

A partir d'aquest punt, vaig començar a dibuixar unes línies i formes sobre el paper, que em permetessin, inicialment concebre els diferents significats ja que el retaule s'havia de composar de dues parts : L'estructura i el vitralls.

L'estructura s'havia d'integrar correctament al presbiteri, la base del retaule polípticde cinc parts havia de sustentar el conjunt, deixant els espais per als vitralls i definint elsistema per a la seva col·locació. Amb els vitralls prossegueix i s'expansiona la intencionalitat del retaule, apareixent nous símbols: En primer lloc, al finestral central i de baix a dalt, el Crist en la Creu, no clavat a la creu, sinó braços en creu, oberts en abraçada acollidora. El Crist envoltat d'aigua i pedra, vinculant la pedra amb el possible origen del nom de la Vila de Bàscara.

Per l'agermanament de la vila amb el temple i el riu, era oportú anomenar aquest Crist EL CRIST DEL FLUVIÀ,

Independentment dels significats que com a artista hi he volgut reflectir, penso que cadascú hi ha d'anar descobrint i complementant tots els molt aspectes suggeridors d'interpretació.

Realització: La manera com es realitzen les obres, és tant important com el tema escollit, per això creia que s'havia d'ajustar, la necessitat d'expressió a noves maneres i tècniques contemporànies.

Per això vaig proposar-li a l'amic JORDI GARCIA i AIGUABELLA, decorador i mestre d'ofici, expert en vitralls i art litúrgic, que acceptés compartir els aspectes tècnics d'aquest seductor projecte.

Per l'estructura,de 8,30 metres d'alçada i 6,40 metres d'amplada, vam creure en el ferro per les seves possibilitats constructives i per la capacitat de suportar els 47 vidres de un format i pes considerable.

El projecte es va anar desenvolupant amb maqueta i plànols i la construcció amb ferro la varem dur a terme en sis mesos i de manera eficaç als tallers JOAN BLÀNQUEZ de VILAFANT.

En quan al vitrall, s'havia de trobar la manera que s'apropés el màxim al meu llenguatge plàstic. Es tractava de suprimir els filets del plom, que al meu entendre no distreguessin la intenció de les formes ni dels colors i entressin de ple en el misteri que dona la llum, quan passa a través dels vidres.

Fins aquest moment tenia clar el que volia, però no com aconseguir-ho.

Amb els coneixements d'en Jordi ens vam posar en marxa, visitant fabriques i tallers. Va ser un llarg camí d'investigació previ, descobrint com és de fascinant el mon del vidre i les enormes possibilitats per a un artista.

Amb tot aquest període, vam saber de la tècnica del FUSING, que es tracta de sobreposar a un vidre base, vidres retallats de diferents formes i colors i que col·locats al forn a una determinada temperatura es fusionen en un sol vidre. Vam començar a veure la llum! (mai més ben dit).

Però calia trobar un taller que portés a terme la confecció dels vidres d'unes determinades dimensions, amb un pes considerable i unes dificultats que es preveien en el muntatge; vam fer una llarga recerca fins a trobar el mestre vitraller DAVID GIBERNAU expert coneixedor d'aquesta tècnica, i que s'hi va entusiasmar.

Durant quatre mesos vam construir els vidres al Taller TOT VIDRE d'en DAVID GIBERNAU a Mataró. Un cop enllestits els 47 vidres es van anar col·locant per fases a l'estructura.

Quina impressió veure com s'integraven els vitralls a l'estructura i com encaixava perfectament tot, fins que el retaule tant esperat es mostrava amb plenitud omplint el presbiteri.

Per segellar satisfactòriament el projecte, vàrem confiar la il·luminació a la moderna tècnica del led. Al travessar el vidres, aquesta llum dóna com a resultat una metamorfosi que transfigura els símbols i, en dos posicions de llum, omple perfectament l'atmosfera del temple.

Per concloure aquesta explicació, dir que la veritable obra és la que segueix desplegant-se i creant-se dins la personalitat de l'observador.

Finalment, apuntar-vos que en el temple hi son presents els versos (una quarteta) que l'any 2004, va dedicar-li la poetessa Montserrat Vayreda i Trulloll, que diuen :

Bàscara us vol recordar

el cel, el riu i la vall

la magna llum del vitrall

i el Sant Crist del Fluvià

Autor: Redacció
Redacció

https://gironanoticies.com/noticia/12201-el-crist-del-fluvia.htm